SELECȚIA, ELEMENT DETERMINANT ÎN DRUMUL SPRE PERFORMANȚĂ

PREOCUPARE PERMANENTĂ, NU ACȚIUNI IZOLATE!

În toamna anului trecut, la încheierea „ciclului olimpic Montreal" în sportul românesc s-a pornit o vastă campanie de selecție, al cărei scop a fost descoperirea de elemente cu aptitudini deosebite, capabile să urce rapid treptele afirmării sportive, apte să fie promovate în delegația care va reprezenta țara în 1980 la Jocurile Olimpice de la Moscova. Această acțiune a avut o anvergură fără precedent în istoria sportului nostru, într-un interval de timp relativ mic, de ordinul săptămînilor, fiind testați zeci și sute de mii de tineri de diferite vîrste, din mediul urban și rural.

Campania a fost pornită simultan de majoritatea federațiilor pe ramuri de sport. Atletismul, canotajul, caiacul-canoea, tirul, luptele, boxul, scrima și celelalte discipline din familia olimpică și-au căutat, într-un efort prospectiv-selectiv, prin trieri repetate, performerii viitorului. Participarea nemijlocită la etapele superioare ale acțiunilor de testare ale echipelor de specialiști de la Centrul de medicină sportivă și Centrul de cercetări pentru educație fizică și sport a asigurat suportul științific absolut necesar unei acțiuni de asemenea dimensiuni, investigațiile făcute cu acest prilej constituindu-se atît în elemente ajutătoare — uneori chiar determinante — pentru orientarea subiecților de acum, cît și într-un bagaj teoretic necesar unor operațiuni viitoare asemănătoare.

Am subliniat la momentul respectiv utilitatea campaniei. Desigur, la nivelul performanțelor schimbări spectaculoase nu se pot produce într-o jumătate de an, marea majoritate a talentelor descoperite atunci încadrîndu-se în categoria începătorilor. Este nevoie de răbdare pentru că, să nu uităm, **selecția este doar primul pas — e drept, adesea de cea mai mare importanță — pe drumul spre culmile măiestriei.**

Ar fi greșit, de aceea, să se creadă că problema schimbului de mîine a fost rezolvată în sportul nostru. **Selecția este un proces continuu,** evoluția tînărului trebuie urmărită în timp. După cum se știe, în masa generațiilor în creștere se produc schimbări mari în timp mic, aptitudini ascunse la 12 ani — să zicem — evidențiindu-se după numai un an, sau invers! Pe de altă parte, este greu ca o acțiune ca cea din toamnă să fie repetată de mai multe ori într-un an. Poate, totuși, ar trebui făcute eforturi la nivelul federațiilor ca în această perioadă — oricum, înaintea vacanței de vară a elevilor — să fie lansată **o operațiune la o scară apropiată celei din toamnă, tocmai din motivul arătat mai sus.**

Mai trebuie subliniat un aspect esențial în eficiența acțiunii de selecție la nivel național, pe care îl putem afla în răspunsul la întrebările: Ce fac în prezent elementele talentate relevate în toamnă? Unde se pregătesc ele acum? Cine se preocupă de îndrumarea lor? Trebuie să recunoaștem că — cu foarte puține excepții — lucrurile s-au oprit pe undeva la jumătate, că nu se poate spune că talentele de excepție au fost îndrumate spre acele unități specializate unde progresul lor să se poată realiza cel mai bine și mai rapid, sub conducerea celor mai pricepuți tehnicieni în munca cu juniorii și copiii.

Sînt cîteva aspecte asupra cărora ne-am oprit în dorința ca inițiativa lăudabilă din toamnă să nu rămînă un act izolat, fără finalitate pentru viitorul sportului nostru.

VALORILE SE CERN CONTINUU...

S-au scurs 6 luni de la ampla campanie de selecție pe care tehnicienii canotajului nostru au declanșat-o într-o serie de județe unde schifiul nu avea tradiții. Rezultatul acestei acțiuni a fost constituirea unui lot de perspectivă în care au intrat inițial o sută și ceva de viitoare schifiste, din peste 70 000 testate! Cu timpul, valorile s-au cernut și din cele 100 au mai rămas 40. Pe acestea am avut prilejul să le reîntîlnim cu cîtva timp în urmă, la Snagov, unde — profitînd de vacanța de primăvară — au urmat un nou stagiu de pregătire.

Le urmărim pe apă și ne mirăm efectiv de frumusețea și corectitudinea tehnicii cu care vîslesc. Au trecut, de fapt, numai 6 luni de cînd au început să practice acest sport, 6 luni în care lucrul pe apă n-a putut deține ponderea. Au fost, în schimb, ceasuri lungi, de iarnă, petrecute la bac, acolo unde mișcarea este despicată, analizată și prelucrată analitic. Acum, însă, pe luciul Snagovului, perechile de vîsle se ridică și coboară uniform, aliniate și în aceeași cadență.

Discutăm cu antrenorul federal **Victor Mociani** despre această grupă de speranțe a canotajului românesc:

— Sînteți mulțumit de progresele înregistrate?

— Rezultatele muncii susținute, științifice, trebuiau să iasă la iveală. Fetele progresează într-un ritm e drept, alert, dar prevăzut efectiv de noi. Sînt sigur că dacă am fi aplicat această metodă de selecție extinsă și de cernere permanentă a valorilor încă din anii trecuți, altele ar fi fost rezultatele la Montreal! Acum ne gîndim la Moscova!...

— Pentru că se vorbește acum mai mult ca niciodată despre această cernere a valorilor, vă rugăm să ne spuneți pe ce criterii se face.

— Urmărirea colectivului oferă etapă de etapă posibilitatea unor concluzii clare privind progresul înregistrat. Investigațiile și controlul medical oferă date grăitoare despre resursele existente, iar ochiul exersat al tehnicienilor descoperă fiecare amănunt legat de eventuala tendință de menajare a sportivilor. Așa se face că elementele care nu pot ține pasul sînt eliminate treptat, lucrîndu-se în continuare numai cu acelea care fac față exigențelor mari ale pregătirii. Dacă acum avem 40 de sportive în lot, depinde numai de felul în care au muncit ele, dar numărul poate scădea în continuare în cazul că se ivesc alte scăderi.

— Ce scop are această etapă de pregătire?

— Ne preocupă șlefuirea tehnică, pe de o parte, iar pe de alta acumularea unui număr cît mai mare de kilometri pe apă și perfecționarea pregătirii fizice generale și specifice. Lotul este condus de 7 antrenori — Erica Covaci, Joca Danilov, Ileana Pavel, Paul Barcani, Gheorghe Gheorghiu, Dan Diaconescu și cel care vă vorbește, ceea ce permite lucrul pe grupe, pe echipaje. Absolut toată lumea se pregătește în ambarcații cu vîsle, mișcarea simetrică permițînd o mai bună perfecționare a tehnicii. Specializarea pentru probele de rame va fi o etapă mai tîrzie.

— Puteți evidenția cîteva sportive?

— Firește că da. În primul rînd, un echipaj de junioare, pe care vrem să-l înscriem la campionatele naționale de anul acesta. Este alcătuit din Elena Ungureanu, Marlena Brișcaru, Elena Bucur și Eva Gozner. Alături de ele mai pot fi remarcate, deocamdată, Elena Dobos, Valeria Răcilă, Katalin Kodelka, Georgeta Andrei și Olga Homeghi.

— Ce obiective de performanță are acest lot?

— Nici unul pentru anul în curs. Am hotărît să lucrăm deocamdată fără presiunea apăsătoare a rezultatelor și cred că acest lucru va duce la efecte foarte bune!

Horia ALEXANDRESCU

PERSPECTIVA — SCOPUL PRINCIPAL

O masivă acțiune de selecție a fost declanșată la nivelul marilor cluburi de tir. Pe parcursul ultimelor luni au fost testați, prin diferite metode, peste 2 000 de elevi din numeroase unități de învățămînt bucureștene. S-au făcut remarcate la acest capitol, pînă în momentul de față, clubu-rile **Olimpia, IEFS, Șc. sp. 2, C.S.M.B.** Și, deși cele două mari unități de performanță, Dinamo și Steaua puteau depune la rîndul lor eforturi mai susținute în această direcție, și aici efectivele s-au primenit cu cîteva elemente noi, se pare de talent. Situația acțiunilor de selecție, conjugate cu acelea de renunțare la elementele care nu mai pot avea perspective reale, se prezintă bine și în țară, mai ales la **U.T. Arad, Petrolul Ploiești, C.S.U. Brașov, Centrul de tir Alexandria** etc.

Problema în discuție necesită cîteva precizări. În primul rînd, dacă această selecție primară are șanse serioase de a-și atinge scopul imediat, antrenorii nu trebuie să se oprească în depistarea elementelor care ar putea deveni sportivi de performanță odată cu completarea locurilor vacante din secții. Nu trebuie să se uite că un tînăr reținut în urma selecției primare trebuie să confirme în continuare, el fiind supus **la noi și noi teste.** Iar dacă nu corespunde acestor solicitări, specifice tirului de performanță, clubul să se dispenseze de el, în locul său fiind cooptate, prin alte selecții primare, noi elemente. **Procesul de selecție este, așadar, continuu, împletindu-se, chiar de-a lungul primilor ani, cu pregătirea propriu-zisă, de inițiere și de perfecționare.**

În al doilea rînd, antrenorii-selecționeri trebuie să aibă în vedere situația de ansamblu a tirului nostru. După cum se știe, există **anumite probe deficitare,** cum sînt pușca liberă 3×40 f, pușca standard 3×20 f și pistolul liber. În consecință, este necesar ca în acțiunea de selecție să se țină cont de **parametri fizici superiori, de calități de voință și răbdare de excepție, tocmai pentru că aceste probe sînt probe de lungime, care solicită o rezistență psihică și fizică ieșită din comun.**

În fine, conform ultimelor orientări pe plan mondial, antrenorul selecționer este obligat **să colaboreze cu specialiști din domenii ajutătoare tirului,** cum sînt biomecanica, psihologia, fiziologia, discipline care pot oferi date obiective asupra calităților generale ale celui aflat în atenția selecționerului, concomitent cu informațiile asupra evoluției viitoare.

Opinăm, în concluzie, că numai selecția făcută în perspectiva rezolvării problemelor de fond ale tirului românesc, a reprezentării în marile competiții internaționale — Jocuri Olimpice, campionate mondiale și europene — poate fi considerată o acțiune pe deplin reușită.

Radu TIMOFTE

BAZĂ LARGĂ DE SELECȚIE ÎN LOTURILE DE LUPTE

Federația română de lupte manifestă o preocupare permanentă pentru selecția și pregătirea tinerelor talente. Finalele campionatelor republicane de juniori au fost întotdeauna urmărite cu atenție de tehnicieni reputați ca **Ion Corneanu, Ion Cernea** (greco-romane), **Ion Crișnic, Ion Bătrîn, Ion Mureșan** (libere), antrenori experimentați care au știut să depisteze tinerii dotați pentru această disciplină sportivă. În fiecare an, în loturile naționale de seniori au fost mereu prezenți și juniori talentați care-și perfecționau pregătirea tehnică alături de cei mai valoroși luptători ai țării și sub supravegherea unor tehnicieni pricepuți. În aceste condiții, nu este de mirare faptul că tineri luptători români și-au înscris mereu numele pe lista medaliaților campionatelor europene sau mondiale ale juniorilor. Exemple grăitoare în acest sens sînt cele ale sportivilor **Nicu Gingă și Ștefan Rusu.** Primul, în anul în care a devenit campion mondial de juniori la Miami Beach, a cucerit și centura mondială a seniorilor, la Teheran. **Ștefan Rusu,** la vîrsta junioratului, s-a clasat pe locul secund la campionatele europene de seniori și a cucerit și medalia de argint la J.O. de la Montreal

Aceste rezultate i-au stimulat pe tehnicienii federației noastre în munca de selecție și pregătire a tinerilor luptători, astfel că în acest an, în „Cupa 16 Februarie" — prin regulamentul de participare — s-a facilitat afirmarea juniorilor. Așa au fost remarcați și selecționați în loturile naționale o serie de tineri talentați, ca **N. Zamfir, C. Scuturici, M. Balaur, I. Orban, L. Tipa, St. Negrișan. I. Draica, I. Butucaru, N. Minea, I. Rădulescu** etc. (greco-romane), **V. Rotaru, O. Feher, E. Radu, L. Sandor, V. Stănescu. C. Megesi, M. Stanciu, Fl. Iordache, V. Curelaru, T. Seregely, V. Pușcașu, Al. Szell** etc. (libere), sportivi a căror pregătire este urmărită cu multă atenție, asigurîndu-se și un calendar competițional corespunzător.

Începînd din acest an, în calendarul intern al federației de lupte figurează și **Campionatul republican pe echipe al juniorilor și școlarilor,** competiție care angrenează timp de peste șase luni majoritatea juniorilor din țară. La aceste întreceri participă cîte 50—60 de echipe la fiecare stil, concursul oferind astfel o bază largă de selecție pentru loturile naționale de juniori și tineret.

M. TR.

STRĂDANII PENTRU A CORESPUNDE CERINȚELOR INTERNAȚIONALE

Referindu-se la comportarea finaliștelor campionatului național de juniori, la volei, antrenorul federal **Dediu Matei** făcea, printre altele, precizarea că **„în ceea ce privește selecția s-au făcut importanți pași înainte, mai evidenți în privința băieților și insuficienți, în raport cu cerințele internaționale, la feminin".**

Această afirmație este susținută, spre exemplu, de faptul că echipa campioană a întrecerii masculine, **Școala sportivă Timișoara** (antrenor Gh. Horhat), are media de înălțime (1,85 m) deosebit de bună, raportată la media de vîrstă (16,6 ani) a echipei, trei dintre componenții de bază **(Marius Căta, Adalbert Csik, Radu Doboș)** depășind 1,90 m. La aceasta adăugăm și o pregătire (fizică, tactică, tehnică), foarte bună, ceea ce i-a permis să se detașeze net de celelalte competitoare. De asemenea, trebuie remarcate strădaniile pentru o selecție cît mai bună și la echipa **Școlii sportive Tulcea** care, deși a ocupat locul 6, a avut în **Florin Mina** (născut 1959; 1,94 m) și **Valeriu Spinu** (născut 1960; 1,95 m), doi jucători cu frumoase perspective.

Comparativ cu situația băieților, la feminin selecția din punct de vedere al gabaritului este încă deficitară, remarcîndu-se mai mult doar cea cu caracter specific jocului de volei. De altfel, nici cîștigătoarea titlului, **Școala sportivă Medgidia** (antrenor Ștefan Ene) — autoarea unei veritabile surprize —, nu a făcut excepție de la această „regulă" (media de înălțime 1,68 m; de vîrstă 16,9 ani), ea impunîndu-se mai ales prin pregătirea tehnico-tactică. Dar, nu se pot omite două elemente care se anunță de viitor: **Gulniza Gelil** (1,74 m) și **Florina Pereianu** (1,75 m). Dintr-o enumerare a echipelor în care au apărut elemente dotate pentru volei nu pot lipsi, de asemenea, **Șc. sp. Timișoara** (Daniela Roșca — 1,75 m, Valerica Pintilei — 1,73 m), **Tricolorul Ploiești** (Cornelia Tomeci — 1,76 m, Maria Mititelu — 1,78 m), **Șc. sp. Rm. Sărat** (Elena Piron — 1,81 m), **Șc. sp. Cluj-Napoca** (Lia Catarig — 1,80 m., Ildiko Gall — 1,79 m), confirmîndu-se faptul că printr-o atentă și continuă muncă de selecție se pot depista jucători și jucătoare de volei care, beneficiind de o pregătire corespunzătoare, pot urca treptele înaltei performanțe.

Atît în ceea ce privește jucătorii menționați, cît și alți voleibaliști remarcați, fie în timpul campionatului fie cu prilejul diferitelor teste, trebuie specificat că au fost selecționați în loturile naționale, aflîndu-se acum în pregătire, rămînînd doar ca ei să confirme talentul. Plecînd de aici, se impune ca antrenorii tuturor echipelor de juniori să intensifice activitatea de depistare și selecție, astfel ca voleiului să i se asigure baza pentru obținerea unor performanțe de valoare.

Emanuel FÂNTÂNEANU

NUMAI ÎN ULTIMA INSTANȚĂ?

Procesul de selecție — în cazul scrimei — nu este privit peste tot cu perseverența care se impune. De regulă, cluburile acționează în extremis, atunci cînd... le-a ajuns cuțitul la os!

Să ne amintim de Progresul București. Pînă mai ieri, menținerea în secție, aproape la toate probele, a unor elemente depășite, în special, ca potențial fizic, a adus clubul, unul dintre cele mai puternice din țara noastră la acest sport olimpic, în pragul... falimentului! Alertată, conducerea „Progresului" a avut tăria să ia măsurile de rigoare: a declanșat un larg curent de întinerire. Susținută de unitățile școlare din perimetrul clubului, secția de scrimă, condusă de antrenori entuziaști **(Cornel Georgescu, Victor Teodorescu, Hariton Bădescu, George Burlea),** a reușit numai după cîțiva ani să treacă momentul critic în care s-a aflat. O selecție atentă, responsabilă, o muncă competentă și stăruitoare au făcut ca astăzi Progresul București să se situeze printre cluburile care dau foarte mulți tineri în loturile de perspectivă, **Felicia Truț** — la floretă, **Bălănescu** — la spadă, **Păunescu, Chiculiță și Stănescu** — la sabie. Și, desigur, vor mai apare curînd și alții.

Încurajator este faptul că exemplul Progresului nu rămîne izolat. La **Electroputere Craiova,** antrenorul **Paul Ghindju a** dat la iveală doi spadasini care merită atenție, **Bărbosu** și **Nițulescu,** la Școala sportivă din Satu Mare, un alt antrenor serios și metodic, **Ștefan Haukler,** pregătește la rîndu-i o generație care a și început să bată la porțile consacrării. De bună seamă că am mai putea folosi și alte exemple.

Procesul acesta de selecție a copiilor în secțiile de scrimă, în perspectiva fericită ca peste ani loturile reprezentative să nu mai treacă prin momente de... **suspense,** nu este însă uniform, el nu se află peste tot în atenția cluburilor. Există pe undeva o acoperire, ca la **C.S.M. Cluj-Napoca,** unde succesorul maestrului de arme **Ad. Gurath, Petru Habala,** deși face eforturi vizibile de a relansa scrima din acest oraș cu tradiție, întîlnește prea multe opreliști. Cea mai importantă — nerezolvarea problemei de totdeauna, aceea a unei săli pentru pregătire. La Iași, prin indisponibilitatea vremelnică a antrenorului **Nicolae Pufnei,** tinerii tehnicieni **Fl. Tudor** și **M. Bănică** sînt obligați să urgenteze procesul de selecție și de îmbunătățire calitativă a componenților secției de la Politehnica.

Cel mai descoperit centru de scrimă din țară pare să fie cel de la Tg. Mureș unde, după pensionarea antrenorului **Andrei Kakukcs,** secția de la **C.S.U.** duce acut nevoia unui tehnician la fel de inimos și de priceput. Se așteaptă mai mult de la **Tractorul Brașov** acum, cînd lîngă antrenorul **Mihai Ticușan** a revenit apreciatul tehnician de sabie care este prof. **Ladislau Rohoni,** ceea ce poate însemna un nou impuls în selecția și lansarea cît mai multor tineri sabreri.

Concluzia acestor rînduri: se face simțită nevoia unui aport și mai consistent din partea cluburilor la formarea și promovarea în loturi a cît mai multor tineri. Numai așa vom evita situații ca acelea din ultima vreme, cînd aducerea în lot a unor elemente nu s-a realizat pe bază de selecție, ci printr-o simplă acțiune de... completare. Ceea ce nu poate fi, în continuare, o soluție!

Tiberiu STAMA